

РІШЕННЯ Іменем України

22 грудня 2015 року

м. Київ

Колегія суддів судової палати в цивільних справах Апеляційного суду Київської області у складі:

*Головуючого судді: Яворського М.А.,
суддів: Кашиперської Т.Ц., Фінагєєва В.О.,
за участю секретаря Нагорної Г.О.,*

розглянувши у відкритому судовому засіданні цивільну справу за апеляційною скаргою Публічного акціонерного товариства «Банк Національний Кредит» в особі уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення ліквідації на рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 23 вересня 2015 року у справі за позовом Якимчука Юрія Віталійовича до Публічного акціонерного товариства «Банк Національний Кредит» про захист прав споживачів, повернення валютних коштів з поточного банківського рахунку, -

ВСТАНОВИЛА:

У серпні 2015 року Якимчук Я.В. звернувся до суду із вказаним позовом з урахуванням уточнюючих вимог у відповідності до норм ст. 16,23 ЦК України, ст. 22 ЗУ «Про захист прав споживачів» та просив стягнути з відповідача на його користь моральну шкоду в сумі 1000 гривень, витрати на правову допомогу в сумі 1000 грн та припинити правовідношення між ним та відповідачем за договором № ZP_STD-2641 про відкриття карткового рахунку та виконання розрахунків за операціями з картками від 01.08.2014 року.

В обґрунтування своїх вимог, посилався на те, що 01 серпня 2014 року між ним та відповідачем було укладено Договір про надання зарплатної платіжної картки та виконання розрахунків за операціями з картками, основним призначенням якої є перерахування та отримання заробітної плати з ТОВ «Гарантія», де він працює, та яке має з відповідачем відповідний договір про перерахування заробітної плати своїх працівників. Позивач стверджує, що відповідач всупереч вимогам договору та чинного законодавства України з червня 2015 року припинив видачу йому заробітної плати, чим залишив позивача та його родину без засобів існування. Також стверджує, що незаконними діями відповідача йому було завдано і моральну шкоду, яку він оцінює в 1000 гривень, враховуючи глибину і тривалість моральних страждань.

Ухвалою Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 23 вересня 2015 року провадження у вказаній справі в частині позовних вимог про стягнення коштів в сумі 2589,41 грн. як заробітної плати закрито за заявою позивача у зв'язку з виплатою .

Рішенням Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 23 вересня 2015 року позовні вимоги задоволено частково.

85

Стягнуто з ПАТ «Банк Національний Кредит» на користь Якимчука Ю.В. судові витрати на правову допомогу в розмірі 1000 грн. Припинено правовідношення між Якимчуком Ю.В. та ПАТ «Банк Національний Кредит» за договором про надання заробітної платіжної картки на виконання розрахунків за операціями з картками від 01 серпня 2014 року №ZP_STD-2641. У решті позовних вимог відмовлено.

Не погоджуючись із вказаним рішенням, уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення ліквідації ПАТ «Банк Національний Кредит» подав апеляційну скаргу, в якій просить скасувати оскаржуване рішення та ухвалити нове, яким відмовити у задоволенні позовних вимог повністю, посилаючись на неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи, що призвело до порушення норм матеріального та процесуального права.

Перевіряючи законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції згідно ст. 303 ЦПК України в межах доводів апеляційної скарги, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга підлягає задоволенню з таких підстав.

Згідно до ст. 309 ЦПК України підставами для скасування рішення суду першої інстанції і ухвалення нового рішення або зміни рішення є неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи, невідповідність висновків суду обставинам справи.

Судом першої інстанції при розгляді справи встановлено, що 01 серпня 2014 року між відповідачем ПАТ «Банк Національний Кредит» та позивачем Якимчуком Ю.В. був укладений договір №ZP_STD-2641 про відкриття карткового рахунку та виконання розрахунків за операціями з картками (а.с.5-8).

Відповідно до умов пунктів 1.1.1, 1.1.2 Договору Банк відкриває Клієнту картковий рахунок №26257068276001 в національній валюті («Картковий рахунок»), імітує та надає Клієнту платіжну картку тип Master Card Debit і ПІН-код до неї.

За змістом п.1.1.4 Договору Банк виконує операції за розрахунками з Карткою згідно з умовами цього Договору і Порядком здійснення розрахунків за допомогою пластикових платіжних карток міжнародних платіжних систем та правил користування картками.

Згідно з наданою позивачем випискою по картковому рахунку №26257068276001 від 13 липня 2015 року на рахунку позивача, тарифна система - зарплатна стандарт, валюта рахунку UAH рахувалось 2589 гривень 41 копійка (а.с.11).

З наданої позивачем копії заяви від 13.07.2015 вбачається, що позивач звернувся до керуючого Бориспільським відділенням ПАТ «Банк Національний Кредит», за місцем відкриття вкладу, з метою отримати всі належні йому кошти в розмірі 2589 гривень 41 копійку, які знаходяться на його особовому рахунку №26257068276001 та закрити рахунок (а.с.9).

Листом від 13.07.2015 за №39.3-01/210 відповідач в особі Бориспільського відділення ПАТ «Національний Кредит України» повідомив позивачу про запровадження тимчасової адміністрації у банку, а також, роз'яснено положення ч.5 та 6 ст.36 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», а також зазначено, що про час та порядок виплат за вищевказаними договорами буде повідомлено додатково на офіційному сайті Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (а.с. 10).

В подальшому позивач подав заяву про відмову від позовних вимог в частині стягнення грошових коштів в сумі 2589 грн. 41 коп. посилаючись на те, що вказані кошти виплачені йому відповідачем в добровільному порядку.

Вирішуючи цивільний спір та задовольняючи частково позовні вимоги Якимчука Ю.В. в частині стягнення коштів витрачених на оплату правової допомоги та припиняючи правовідношення між позивачем та відповідачем за договором про надання заробітної платіжної картки суд першої інстанції мотивував свій висновок тим, що вказані вимоги є законними та обґрунтованими та підтверджені відповідними доказами.

З таким висновком місцевого суду в указаній частині погодитися повністю не можна.

Статтями 213, 214 ЦПК України передбачено, що рішення суду повинно бути законним і обґрунтованим.

Рішення є законним тоді, коли суд, виконавши всі вимоги цивільного процесуального законодавства і всебічно перевіривши обставини, вирішив справу відповідно до норм матеріального права, що підлягають застосуванню до цих правовідносин, а за їх відсутності на підставі закону, що регулює подібні відносини, або керуючись загальними засадами і змістом законодавства України.

Обґрунтованим визнається рішення, у якому повно відображені обставини, що мають значення для цієї справи, висновки суду про встановлені обставини і правові наслідки є вичерпними, відповідають дійсності і підтверджуються достовірними доказами, дослідженими в судовому засіданні.

Зазначеним вимогам рішення місцевого суду не відповідає.

Обґрунтовуючи вимоги позовної заяви, позивач указує на те, що між ним та адвокатом Куколь В.В. був укладений договір про надання правової допомоги на виконання якого ним було сплачено адвокату за надання юридичної консультації, складання позовної заяви, витребування та вивчення матеріалів грошові кошти в сумі 1000 грн. про що підтверджується відповідною довідкою та актом приймання передачі виконаних робіт, тому просив вказані кошти стягнути з відповідача на його користь.

Відповідно до ст. 84 ЦПК України витрати, пов'язані з оплатою правової допомоги адвоката або іншого фахівця в галузі права, несуть сторони, крім випадків надання безоплатної правової допомоги.

Граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу встановлюється законом.

Статтею 1 Закону України "Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах" від 20 грудня 2011 року № 4191-VI (далі Закон) встановлено, що розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних справах, в яких така компенсація виплачується стороні, на користь якої ухвалено судове рішення, іншою стороною, а в адміністративних справах суб'єктом владних повноважень, не може перевищувати 40 відсотків встановленої законом мінімальної заробітної плати у місячному розмірі за годину участі особи, яка надавала правову допомогу, у судовому засіданні, під час вчинення окремих процесуальних дій поза судовим засіданням та під час ознайомлення з матеріалами справи в суді, що визначається у відповідному судовому рішенні.

Установлено, що між позивачем та адвокатом Куколь В.В. (свідectво про право на заняття адвокатською діяльністю №612 від 20 січня 1994 року) 05 серпня 2015 року було укладено договір про надання правової допомоги (а.с. 12).

Матеріали справи містять додаток до договору від 23 вересня 2015 року в якому вказані найменування послуг, години та вартість цих послуг, акт здавання-приймання наданих послуг за вказаним договором (а.с.37) та довідка №47 від 11 серпня 2015 року про отримання адвокатом від позивача 1000 грн. за послуги надання правової допомоги. (а.с.13)

Згідно зі ст. ст. 84, 88 ЦПК України та ст. 30 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" судові витрати на правову допомогу - це фактично понесені стороною і документально підтверджені витрати, пов'язані з наданням цій стороні правової допомоги адвокатом або іншим спеціалістом в галузі права при вирішенні цивільної справи в розумному розмірі з урахуванням витраченого адвокатом часу.

Відповідно до п. 3.1. Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженого постановою Національного банку України від 15 грудня 2004 року № 637, **квитанція до касового прибуткового ордеру є належним документальним підтвердженням факту внесення грошових коштів у касу адвоката та сплати суми гонорару.**

Всупереч зазначеним правовим нормам позивач не надав на підтвердження понесених витрат по оплаті правової допомоги квитанцію до касового прибуткового ордеру який є належним документальним підтвердженням факту внесення грошових коштів у касу адвоката та сплати суми гонорару, а надав довідку, яка таким доказом не є, а тому рішення в цій частині підлягає скасуванню з ухвалення нового про відмові у задоволенні позовних вимог щодо стягнення коштів на правову допомогу.

Помилковим на думку колегії суддів є висновок суду першої інстанції щодо задоволенні позовних вимог про припинення правовідношення між позивачем та відповідачем що виникли між сторонами на підставі укладеного договору №ZP_STD-2641 про відкриття карткового рахунку та виконання розрахунків за операціями з картками від 01.08.2014 року.

Так з матеріалів справи та наданих доказів вбачається, що між сторонами виникли правовідносини, що регулюються нормами ст. 1066 ЦК України.

Відповідно до ч.1 ст.1066 Цивільного кодексу України за договором банківського рахунку банк зобов'язується приймати і зараховувати на рахунок, відкритий клієнтові (володільцеві рахунку), грошові кошти, що йому надходять, виконувати розпорядження клієнта про перерахування і видачу відповідних сум з рахунку та проведення інших операцій за рахунком.

Відповідно до ст. ст. 598, 599 ЦК України зобов'язання припиняється частково або у повному обсязі на підставах, встановлених договором або законом. Зокрема, **зобов'язання припиняється виконанням, проведеним належним чином.**

Такий спосіб захисту цивільних прав, як припинення правовідношення застосовують, як правило, у разі невиконання або неналежного виконання боржником своїх обов'язків або неправомірного використання кредитором свого права.

Як вбачається з матеріалів справи відповідач в добровільному порядку виконав свої зобов'язання щодо повернення позивачу вкладу про що свідчить і подана Якимчуком Ю.В. заява про закриття провадження в частині позовних вимог в частині стягнення грошових коштів, будь яких доказів про наявне у відповідача іншого зобов'язання перед позивачем суду не було подану, а тому підстав для примусового, тобто за судовим рішенням припинення правовідносин по укладеному договору №ZP_STD-2641 про відкриття карткового рахунку та виконання розрахунків за операціями з картками не було.

Враховуючи викладене, керуючись ст.ст. 84, 88, 303, 307, 309, 313-315 ЦПК України, ст. ст. 598, 599, 1066 ЦК України, ст. 30 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність", колегія суддів,

ВИРІШИЛА:

Апеляційну скаргу Публічного акціонерного товариства «Банк Національний Кредит» задовольнити.

Рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 23 вересня 2015 року скасувати та ухвалити нове рішення.

В задоволенні позову Якимчука Юрія Віталійовича до Публічного акціонерного товариства «Банк Національний Кредит» про захист прав споживачів, повернення валютних коштів з поточного банківського рахунку відмовити.

Рішення набирає законної сили з моменту його проголошення та може бути оскаржене в касаційному порядку до Верховного Суду України протягом двадцяти днів.

Головуючий:

Судді:

М.А.Яворський

Т.Ц.Кашиперська

В.О.Фінагеев

Апеляційний суд
Київської області

Яворський

*1090*7019732*1*